

Kärdla Keskkool ühes katlas erikoolidega

Möödunud laupäeval sooritati Kärdla Keskkoolis võõrkeele riigeksamit.

Muljeid-arvamusi eksami kohta küsisin keskkooli võõrkeele õpetajalt Milvi Tikkalt ja 12. klassi õpilastelt.

Õp. Milvi Tikka: Meie arvame kõigepealt seda, et eksam ei tohiks olla võrdselt riigi- ja erikooli õpilasele. Kuna erikooli õpilased hakkavad keelt õppima juba I klassist alates ja neil on väga palju tunde nädalas, ei saa tulemused olla üheselt mõõdetavad. Tuleks teha vahe vahele, kas erineval tasandil eksamid, või anda erinev arv punkte erikoolide ja tavaliste koolide õpilastele.

Mis oli paremini?

Lugemisosa oli selge ja arusaadav, kuigi küsimused olid küllaltki keerulised, st. nende juures pidi hästi palju mõtlema. Üks osa kuulamistekstist oli raske, kuna õpilased ei jõudnud lünki täita. Vastata ei tulnud mitte ainult *ja* või *ei*, vaid 4-5 sõnaga. See oli õpilastele raske, nad lihtsalt ajaliselts ei jõudnud.

Lugemisosa koosnes mitmest osast, kergem, keskmise raskusega ja raskem. Kõige raskem on lugemisosa juures see, et tavalise kooli õpilasel ei ole nii rikast sõnavara. Meil lihtsalt ei ole võimalik tundides nii suurt sõnavara omandada. Eeldatakse, et selleks peaks õpilane tegema väga palju iseseisvat tööd, käima kursustel. See kõik on hea, teisiti on aga see, et kui oleme riigi-

kool, peaksime jääma mingitesse raamidesse. Me ei saa arvestada sellega, kui palju on õpilane võimeline kõrvalt õppima ja kui palju on ta võimeline lihtsalt keelega tööd tegema. Nii, nagu öeldakse, ei taheta kontrollida seda, kui palju materjali on raamatust läbi võetud, vaid seda, millisel tasemel ja kui suured oskused sellel õpilasel on. Seepärast tekivadki käärid nende õpilaste vahel, kes elavad Tallinnas ja Tartus, suuremates linnades, kel suuremad võimalused ja vanematel tihti peale suuremad rahakotid. Ainult kooliõpikuga ja tavalises koolis õppides ei ole võimalik teha eksamit niisuguste tulemuste peale, et õpilane saaks minna edasi õppima kõrgkooli, et tal oleks selleks vastav arv punkte. Meil on vabariigis küllaldaselt erikoole ja nendega täidetakse juba kõik kohad.

Kas tavalise kooli õpilasel ei olegi mingit võimalust?

Milvi Tikka: Ma arvan, et tavalise kooli õpilasel ei ole sellist võimalust, sest meil ei ole võimalik võistelda erikooliga. Meid pannakse olukorda, kus täiesti tavaline inimene peab võidu jooksmas profijooksjaga.

Grammatikatestis oli küll mõni osa lihtsam. Sõnade moodustamine oli suhteliselt lihtne, aga grammatiliste vormide moodustamisest näiteks oli sees väga palju võõrast sõnavara, millest õpilastel ei olnudki võimalik aru saada.

Kas õpilaste arvates oli eksam raske?

Milvi Tikka: Õpilased ei osanudki seisukohta võtta, nad ootasid hullemat. Kuna me valmistusime tõesti selleks ette, et eksam saab olema väga raske, siis nendel oli nagu väike kergendus. Tekstist oli võimalik aru saada, kuidas aga punktid tulevad, see selgub hiljem.

Kirja kirjutamine ei valmistanud raskusi, kuna oli teada, et see osa eksamil tuleb, ei olnud vaid teada, millisel teemal ja missugune kiri tuleb kirjutada.

Essee tuli kirjutada turismist Eestis. Etteantud pikkus (180 sõna) oli liiga lühike, nii väikese sõnade arvuga osutus raskeks täit mõtet edasi anda.

Suuline osa on veel ees, see tuleb 3., 4. ja 5. juunil.

Abituriendid: Kartsime hullemat. Meeldivaks üllatuseks oli, et eksami stiil oli selline, nagu ootasime. Test oli Euroopa tasemel, kontrolliti keeletunnetust. Viimane on nagu eesti keeles, et kas sa ütled sõna ette vahel või vahest jne. Tavalisi asju, nagu eessõnu ja muud, mida muidu koolis õpime, ei küsitud.

Ise tunneme, et saime hästi hakkama, õpetaja arvab aga, et testides oli palju tõmbamise kohti - pisikesi nüansse, mida ei pane tähele. Pärast suulise osa sooritamist saab teada kõik tulemused.

AGNES KALLIT